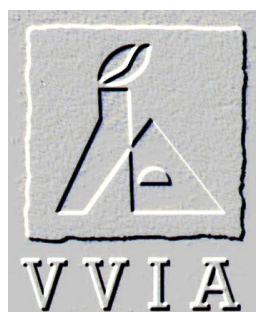

ADAPTIVE RE-USE IN EUROPE
RÉUTILISATION DU PATRIMOINE INDUSTRIEL EN EUROPE
HERBESTEMMING VAN INDUSTRIEEL ERFGOED IN EUROPA

As part of the industrial heritage campaign for the *European Year of Cultural Heritage 2018*, the focus in October is to be the **reuse of industrial heritage**. What new functions are particularly appropriate for redundant industrial buildings, and how are disused mills and factories being given a new lease of life across Europe? Perhaps more importantly, what do former industrial sites mean for neighbourhoods and communities? How can local communities and voluntary sector organisations conserve and reuse industrial heritage, what role can they play?

EFAITH (European Federation of Associations for Industrial and Technical Heritage), together with **VVIA** (Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie, Flemish Association for Industrial Archeology) is organising an **international lecture programme** around this theme, on the evenings of 4 & 5 October between 5.30 pm and 8pm, at the [RenoResto trade fair](#) which is taking place at the Tour & Taxis site in Brussels.

Dans le cadre de la campagne pour le patrimoine industriel de l'Année européenne du patrimoine culturel 2018, le mois d'octobre est consacré à la **réutilisation du patrimoine industriel**. Quelles nouvelles fonctions pouvons-nous donner à ce type de bâtiments et comment les anciennes usines ont-elles retrouvé vie en Europe? Mais aussi : comment les citoyens et les associations peuvent-ils travailler pour préserver et réaffecter le patrimoine industriel? Que signifient les anciennes usines pour les quartiers et les communautés?

EFAITH (la Fédération Européenne des Associations pour le Patrimoine Industriel et Technique) organise autour de ce thème, ensemble avec **VVIA** (Association Flamande d'Archéologie Industrielle asbl) les 4 et 5 octobre à l'occasion du salon RenoResto, au Tour & Taxis à Bruxelles tous les soirs entre 17h30 et 20 h un programme de conférences internationales

In het kader van de industrieel erfgoed campagne van het Europees Jaar van het Cultureel Erfgoed 2018 staat de maand oktober in het teken van **herbestemming van industrieel erfgoed**. Welke nieuwe functies kunnen wij aan dit soort gebouwen geven, en op welke wijze kregen en krijgen oude fabrieken in Europa een nieuw leven? Maar ook: hoe kunnen burgers en verenigingen zich inzetten voor behoud en herbestemming van industrieel erfgoed? Wat betekenen oude fabrieken voor buurten en gemeenschappen ?

EFAITH (Europese Federatie van Verenigingen voor Industrieel en Technisch Erfgoed) organiseert rondom dit thema, samen met **VVIA** (Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie vzw,) op 4 en 5 oktober tijdens de vakbeurs RenoResto in Thurn & Taxis in Brussel elke avond, tussen 17u30 en 20 een internationaal lezingen-programma.

Donderdag 4 oktober / Thursday 4 October / Jeudi 4 Octobre

(coördinatie door Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie)

Start om 17u30 - lezingen in het Nederlands

Adriaan Linters, voorzitter VVIA:

Herbestemmen - van een traditionele praktijk naar een uitdaging voor duurzaam bouwen.

Traditioneel werden gebouwen en materialen steeds hergebruikt, zo lang ze voor gebruik in aanmerking konden komen. Materialen en grondstoffen waren immers duurder dan arbeid. Daardoor bleven veel historische gebouwen, die we nu bewonderen, bewaard. Aan het einde van de 18de eeuw werden kloosters, kerken en kastelen omgevormd tot kazernes, paardenstallen en bedrijven. Een traditionele voorbeelden daarvan zijn het Gentse Gravensteen, en de eerste textiel fabriek van Lieven Bauwens in het klooster St.-Jan de Deo in dezelfde stad. Maar vanaf de 19de eeuw bemerken we ook een omgekeerde beweging. In La Sentinelle, nabij Valenciennes, werd het ophaalgebouw van de steenkoolmijn omgevormd tot kerk. In Ingelmunster werd een oud voddendbedrijf in 1957-1959 omgevormd tot kerk - die in mei 2015 aan de dienst onttrokken werd en nu opnieuw op herbestemming wacht.

Tijdens de *Golden Sixties* ging de oude traditie om 'niets weg te gooien' echter verloren en luidde het tijdperk in van *The Waste Makers* (naar de bestseller van Vance Packard, 1960). In de nieuwe consumptiemaatschappij werden grondstoffen goedkoper dan arbeid, en werd *the sky the limit*. Maar onmiddellijk na de oliecrisis (1973) en het daaropvolgend Europees Jaar van het Bouwkundig Erfgoed (1975) doken ideeën op dat historische gebouwen konden overleven als ze een nieuwe functie kregen. Herbestemming, '*adaptive re-use*', groeide uit tot een nieuwe architectuurpraktijk die vandaag ook sterk de kar van duurzaamheid trekt. Bouwen kost energie en grondstoffen. Slopen kost energie en grondstoffen en zadelt ons om met afval. Nieuwbouw kost een derde keer energie en grondstoffen, zodat het macro-**ecologische** kost van sloop en nieuwbouw steeds hoger is dan die van herbestemming. Daarnaast duikt vandaag ook de theorie op van de 'embedded energy' die in elk bestaand gebouw aanwezig is - de energie die ooit nodig was om de bouwmaterialen te produceren. Naast het behoud van historische waarden wordt het aspect *duurzaamheid* steeds een belangrijker argument.

Op 23 april 2004 in Brussel, tijdens een workshop met coördinatoren door de E.U. gefinancierde erfgoedprojecten, verwoordde May Casar, dir. van het 'Centre for Sustainable Heritage' aan het University College of Londen, dat één typische 19de eeuwse Victoriaanse woning de tegenwaarde van 15,000 liter petroleum in zich draagt.

Contact: adriaanlinters@historici.net

Ron Roetman, hoofdredacteur van het Vlaams-Nederlandse tijdschrift 'Erfgoed van Industrie en Techniek': officiële presentatie van het *speciale themanummer 'Herbestemming industrieel erfgoed in Europa'*

Grensoverschrijdend industrieel erfgoed

Mijn lezing behandelt een kleine inleiding op het gebied van behoud en herbestemming van industrieel erfgoed, toegespitst op Nederland. Daarna volgt een beknopte geschiedenis over het Vlaams-Nederlandse tijdschrift Erfgoed van Industrie en Techniek.

Daarna bespreek ik de artikelen van het themanummer van Erfgoed wat op de beurs gepresenteerd wordt. Het eerste artikel is van Bart Zwegers over de opmerkelijke transformatie van de mijn Zollverein in het Ruhrgebied. Dit enorme complex is behouden door hergebruik, hoewel dit gedeeltelijk ten koste ging van de authenticiteit. Daarna gaat Adriaan Linters in op de invulling van de stedelijke ruimte en industrieel erfgoed in Barcelona als laboratorium van interactie tussen burgers, creativiteit en identiteit. De herbestemming van industrieel erfgoed in het spanningsveld tussen commerciële uitbating en kleinschalige initiatieven vanuit de bevolking. De derde bijdrage is van Lucas Verlinde over de Centrale Montemartini, de eerste publieke elektriciteitscentrale van Rome, gebouwd in 1912, en nu gereanimeerd tot museum, waarbij de witte, marmeren beelden van goden en mensen contrasteren met de enorme zwarte mechanische machines, die de oorspronkelijke inhoud van de centrale bepaalden. Dit themanummer wordt afgesloten door Amber Patrick over de geschiedenis van de mouterijen en brouwerijen in Engeland en welke soorten gebouwen door hergebruik bewaard zijn gebleven. Deze gebouwen worden vergeleken met deze bedrijfstak in andere steden en met andere overblijfselen van industrieel erfgoed.

Contact: ronroetman@gmail.com

Steven Van den Borne, bouwhistoricus Guma nv, Antwerpen:

Mercantile Marine Engineering and Graving Docks Company: herwaardering van een gerenommeerd scheepsherstellingsbedrijf in de Antwerpse haven

(voorstelling nieuw boek)

De studie van dit gerenommeerd scheepsherstellingsbedrijf ving aan in 2015. Van deze site die gaaf bewaard bleef tot het najaar van 2017 werden de gebouwen en hun uitrusting onderzocht, en tevens zijn de omvangrijke bedrijfsarchieven doorgelicht. De 'Mercantile' was sinds de jaren 1930 gevestigd op een grote concessie aan het Hansadok, tegenover het vierde havendok. Hier werkten in de jaren kort na WO II tot meer dan 4.000 meestal gespecialiseerde personeelsleden in samenwerking met een staf van ingenieurs.

Bij de start van deze nieuwe werf werden in de periode 1928-1930 twee betonnen droogdokken, die de slagader van dit bedrijf vormen, volgens de meest moderne technologie uitgevoerd. Na de oorlog is het bedrijf uitgebreid met vier droogdokken, waarvan het laatste uit 1974-1975 - naar verluidt als eerste in Europa - volgens een systeem van permanente waterafvoer. Deze dokken waren aangesloten op met elektromotoren uitgeruste pomphuisen, bestaande uit indrukwekkende ondergrondse kamers uit gewapend beton.

Rond deze dokkern werd een ruim deel van de concessie ingenomen door compacte nutsgebouwen voor scheepsherstelling, die instonden voor de energiedistributie van elektriciteit, perslucht, zuurstof en acetyleen. Daarnaast fungeerden ze als behuizing voor een kettingtrekproefbank en als administratieve gebouwen. Het meest in het oog springend zijn echter de grote werkhallen die opgevat lijken als stalen kathedralen en waarvan de oude ketelmakerij, de smidse van 1930 en de lashedal uit 1970 recent grondig gerestaureerd werden.

Contact: stevenvandenborne@gmail.com

Sjoerd Slagter, marketeer Nationaal Restauratiefonds (Nederland):

Herbestemmen.nu - kennisdeling en financiering als voorwaarde voor instandhouding

Alle monumenten springlevend! Dat is de missie van het *Nationaal Restauratiefonds*, de organisatie achter de website *Herbestemming.nu*

Het Restauratiefonds is al ruim 30 jaar restauratiefancier en wil de opgedane kennis graag delen. Dit wordt onder andere gedaan op *Herbestemming.nu* met behulp van kennis en praktijkvoorbeelden. Door middel van zeven kennisdossiers en meer dan 200 herbestemmingsprojecten wordt theorie en praktijk aan elkaar verbonden.

Op deze manier wil het Restauratiefonds bijdragen aan het behoud van monumenten in Nederland.

Het Nationaal Restauratiefonds ondersteunt eigenaren die een monument willen onderhouden, restaureren, herbestemmen, verduurzamen of aankopen. Zij helpen hen om hun droom waar te maken; wonen of werken in een bijzonder pand. Dit doet het fonds door middelen beschikbaar te stellen in de vorm van laagrentende leningen én door kennis en ervaring te delen.

Contact: s.slagter@restauratiefonds.nl

Bart Zwegers, docent verbonden aan de vakgroep Geschiedenis van de Faculteit Cultuur- en Maatschappijwetenschappen van de Universiteit Maastricht (Nederland):

De mijn Zollverein: van doorn in het oog tot blikvanger

In de stad Essen, in het hart van het Duitse Ruhrgebied, ligt de voormalige steenkolenmijn Zollverein. Na de sluiting van de Zollverein in 1986 bleef de toekomst van het complex lange tijd onzeker. De toekomstplannen varieerden van totale afbraak tot creatief hergebruik. Eind jaren tachtig en begin jaren negentig tekende zich een strijd af tussen een groot aantal betrokken partijen die ieder hun eigen visie op de toekomst van Zollverein wilden verwezenlijken. Vandaag de dag is Zollverein een UNESCO werelderfgoedplaats en een vermaard kunst- en cultuurcentrum.

Deze lezing zal Zollverein's opmerkelijke transformatie uiteenzetten.

Contact: b.zwegers@maastrichtuniversity.nl

Friday 5 October / Vrijdag 5 oktober / Vendredi 5 Octobre

(evening programme co-ordinated by EFAITH):

Start at 17:30 – lectures in English or French

Adriaan Linters, gen.-secret. EFAITH :

Adaptive re-use then and now...

Traditionally, buildings and materials were always reused, as long as they could serve. After all, raw materials and building materials were more expensive than labor. As a result, many historic buildings, which we now admire, have been preserved because at one time of their life they were re-used. At the end of the 18th century monasteries, churches and castles were transformed into barracks, horse stables and factories. A traditional example of this is the Ghent Count's Castle, and the first textile factory of Lieven Bauwens in the monastery St.-Jan de Deo in the same city. But from the 19th century onwards we also notice a reverse movement. In La Sentinelle, near Valenciennes, the a coal mine building was transformed into a church. In Ingelmunster an old rag mill was transformed into a church in 1957-1959 - which was withdrawn from the service in May 2015 and is now again waiting for re-use.

During the Golden Sixties, however, the old tradition of '*throwing nothing away*' was lost and it was the dawn of the era of The Waste Makers (the bestseller of Vance Packard, 1960). In the new consumer society, raw materials became cheaper than labor, and the sky became the limit. But immediately after the oil crisis (1973) and the subsequent European Year of Architectural Heritage (1975) ideas emerged that historic buildings could survive if they were given a new function. Re-use, 'adaptive re-use', grew into a new architectural practice that today also strongly pulls the chariot of sustainability. Building costs energy and raw materials. Demolition costs energy and raw materials and saddles us with waste. New construction costs energy and raw materials a third time. Thus the macro-ecological cost of demolition and new construction is always higher than that of redevelopment. In addition, today the theory of the 'embedded energy' is emerging, the energy that is present and stocked in every existing building - the energy that was once needed to produce the building materials. Besides the preservation of historical values, the aspect of sustainability is becoming more and more an important argument.

On 23 April 2004 in Brussels, during a workshop with coordinators of E.U. financed heritage projects, May Casar, dir. from the 'Center for Sustainable Heritage' at the University College of London, explained that one typical 19th century Victorian home holds the equivalent of 15,000 liters of petroleum of 'embedded' energy.

Contact: adriaanlinters@historici.net

Gerard Schuurman, Project Director Stocznia Cesarska Development (Gdansk, Poland):

Revitalization of the Imperial Shipyard in Gdansk. A place worth its history, where #newstories will be written

The revitalization of the Imperial Shipyard is a unique waterfront project of 16 ha in the heart of Gdansk and the new Young City area. The site is known as the most historic part of the Gdansk Shipyard, the cradle of Solidarity.

The project assumes to protect and enhance the most valuable historical shipyard buildings, adapt them to new functions. The re-use of existing buildings will be carefully combined with a program of ground-up real estate developments, together resulting in a mixed-use, diverse neighbourhood of around 400.000 m². This development approach will emphasize the unique history of this place, supplementing it with new spatial and architectural quality.

We will be discussing the investor's vision and approach, the challenges & opportunities and lessons learned.

Contact : gerard@youngcity.pl

Carles Baiges Camprubí, architect and sociologist, founder of the architects co-operative Lacol, Barcelona (Catalonia) :

Bottom-up urbanism – the case of 'Can Batlló', when citizens re-use industrial buildings.

With the campaign "Tic Tac Can Batlló" started in 2009, the neighbors set a deadline to begin the works of opening and transformation of one of the biggest former industrial sites still existing in the city of Barcelona. The city council, once again after 30 years, failed to fulfill its promises to look for and find a new future for the site.

On June 11, 2011, hundreds of citizens entered the site. Only two days before the city council arranged a last-minute lease contract to the neighbors for one of the buildings. Since then, the BlocOnze (block eleven) operates in a self-management regime. The involvement of hundreds of people committed to

reclaim the space makes the activity frenetic from the very first day of occupation, in contrast to institutional formal projects that need expensive and long renovation works before users can access. During the first year, the efforts were focused on rehabilitating the first building, to turn it into a library, different meeting spaces, a small auditorium, a climbing wall, and multipurpose rooms. Year after year the project has gained more legitimacy and there is a constant expansion of activities, hence more spaces are conquered and recovered. As a result, today the former industry premises hosts around 20 projects, among which are an incubator for social economy initiatives, carpentry workshops, spaces for artist, two printing presses, a circus school, vegetable gardens, a dog park, an archive for social movements, a microbrewery, and a housing cooperative.

Contact : carles@lacol.coop

Kate Dickson, director Creative Heritage, Heritage Trust Network & Association for Industrial Archaeology, Manchester (United Kingdom):

The creative re-use of industrial buildings: the role of Building Preservation Trusts in the UK

There are over 200 Building Preservation Trusts in the UK - charitable organisations run by voluntary trustees, who are motivated by heritage and community, rather than profit. They tackle buildings at risk that are too difficult for the private sector market, finding viable new uses for them and the funding for their restoration. Some trusts take on public buildings from cash-strapped local authorities, such as former schools and libraries, by means of 'asset transfer', and deliver services in them for their communities. This presentation will look at a number of industrial heritage projects that have been developed by building preservation trusts - from a small former sail-making shed on an island in the far north west of Scotland, to large textile mills and metal works in the North and Midlands of England. The presentation will describe a range of creative new uses that have been developed, and explore the innovative approaches that are being taken to fund these projects. It will also show how social media and other techniques are being used to engage younger people as volunteers.

Contact: director@creative-heritage.net

Olivier Muzellec and Franck Larere, Le Non Lieu, Roubaix (France):

Convertir sans trahir : plaidoyer en faveur d'une patrimonialisation de l'héritage industriel

Pour beaucoup, la reconversion architecturale d'un bâtiment issu de l'ère industrielle suffit à en faire un élément de patrimoine. Si elles préservent une ambiance paysagère et parfois des dispositions intérieures suggestives, ces reconversions ne parviennent que rarement à retranscrire l'esprit antérieur des lieux et à offrir une expérience sensorielle signifiante. À une époque où prime la recherche de « l'effet waouh », on ne peut que s'attrister du manque de prise en considération de la puissance émotionnelle des sites à réaffecter et déplorer qu'un « 1% patrimoine » (par référence au 1% artistique) ne soit pas créé pour restituer à ces sites leur épaisseur historique.

Certaines réalisations montrées comme emblématiques pêchent parfois alors que d'autres, plus modestes, sont de véritables réussites patrimoniales.

A travers des exemples de projets menés ou accompagnés ces deux dernières décennies, le Non-Lieu expose son approche singulière de la patrimonialisation industrielle par l'art et les mémoires vivantes, et revisite certaines reconversions officiellement réussies.

Contact: contact@non-lieu.fr

What is EFAITH ?

- EFAITH, the *European Federation of Associations of Industrial and Technical Heritage* is a volunteer not for profit NGO, whose activities totally depend on the involvement of its volunteers.
- EFAITH is the platform promoting contacts and co-operation between volunteers and non profit volunteer associations in Europe, researching, safeguarding, interpreting and/or opening to the public industrial and technical heritage
- EFAITH is the place where these can meet, exchange experiences, learn from each other and support each other's activities and campaigns.
- EFAITH promotes and stimulates the valuable role of volunteers and voluntary associations researching, saving, interpreting and opening to the public of industrial heritage sites and collections

This is done through the website www.industrialheritage.eu, thematic conferences and an annual industrial heritage weekend

EFAITH, has been selected to participate in the European Union's "stakeholders committee", which is preparing the **European Year of Cultural Heritage 2018** and *delivering opinions to the European administrations on the organisation of this Year*. We are therefore in an excellent position to inform our members and our contacts about the Year of Cultural Heritage - see our website www.industrialheritage.eu under the tab> European

EFAITH launched two projects for the the *EYCH2018*

- 1) a **cross-border twinning campaign** between associations, for which a partner search database has been set up - see <http://industrialheritage.eu/twinning>
- 2) a series of **themes linked to months** during which these will be highlighted: soon a schedule of activities will be set up - see www.industrialheritage.eu/EYCH2018-theme-months .

As EFAITH is not subsidized and totally depends on the involvement of its volunteers, memberships are the main source of income.

EFAITH has two categories of members : full members and supporting members

Full members

All registered and legal non-profit and non-governmental associations whose main objective is the protection and promotion of industrial and technical heritage and/or the co-operation with industrial museums or museums of science and technology can affiliate to EFAITH as full-members.

Only *Full Members* have the right to vote in the General Assembly

Full members pay an annual membership fee of 75 euro (if they become member before 31.12.2017 their membership will be valid until 31.12.2018)

Supporting members

Organisations and institutes which objectives fits partially with E-FAITH objectives and individuals who wish to support E-FAITH's aims and activities can join E-FAITH as supporting members. They are not a full member, but their support is important to us and very much appreciated. Supporting members have the right to be present at the general meeting, but they cannot vote.

They pay an annual membership fee of

- 50 euro for individuals;
- 75 euro for non-profit non governmental organisations
- minimum 150 euro for private enterprises and companies, for public authorities and governmental institutions

MEMBERSHIP APPLICATION FORM

E-FAITH needs YOUR support: : become a member.

- We hereby make an application for **full membership** of EFAITH
- We would like to become **supporting membership** of EFAITH

(name of the association)

(registered office or official address)

(street)

(town)

Postal / zip code

(country)

(region / province)

Phone

Fax

E-mail

website

Association established (date)

Chairman's name :

Secretary's name :

If we apply for full membership, we do add the necessary documents to prove that we are a non-profit and non-governmental association whose main objective is the protection and promotion of industrial and technical heritage and/or the co-operation with (an) industrial museum(s) and/or (a) museum(s) of science and industry. Based on national legislations the pieces of evidence can consist in e.g. : copy of the registered statutes, annual report(s), declaration by a competent authority, etc.

We do add a short presentation of our association (max. 3000 characters) which will be added to the website of E-FAITH. We also have the right to add some photographs or drawings (max. 5) illustrating the activities of our association.

Our membership will be effective after confirmation by the board of E-FAITH and after payment of the annual membership fee.

Place and Date

(signed by two representatives of the association)

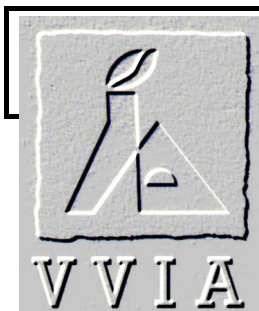
Form to be sent to

E-FAITH secretariat

c/o Vredelaan 72 , B-8500 Kortrijk, Belgium (Flanders)

secretariat@e-faith.org

www.industrialheritage.eu

Wat is de Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie, Vlaanderen-Brussel vzw (VVIA)

VVIA vzw werd in mei 1978 opgericht en is daarmee, na de Britse *Association for Industrial Archaeology*, de oudste landelijke organisatie in Europa die zich inzet voor studie, behoud en ontsluiting van industrieel en technisch erfgoed. *Op 13 december vieren we onze 40^e verjaardag - op een originele en 'onverwachte' plek in Gent*

VVIA is een **onafhankelijk platform** voor individuele belangstellenden en organisaties in Vlaanderen en Brussel.

VVIA werkt enkel met **vrijwilligers** en wordt niet gesubsidieerd.

VVIA beheert zelf geen sites (maar stimuleert wel lokale en thematische organisaties om zulks te doen) en legt geen collecties aan (om als platform niet in concurrentie te komen met bestaande musea en particuliere collecties).

Onze activiteiten :

Jaarlijks organiseert de VVIA een vormingscursus voor vrijwilligers *Inleiding tot de Industriële Archeologie* (op zaterdagen, telkens in een andere provincie), evenals een aantal informatieavonden, lezingen en workshops.

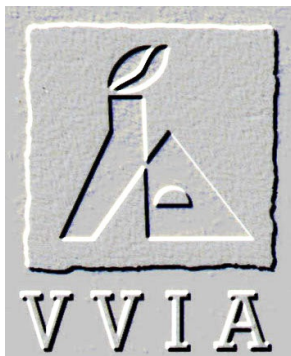
Daarnaast zijn er allerhande geleide bezoeken, zowel in Vlaanderen als daarbuiten. In de loop van 2018 trok VVIA in Vlaanderen de kar van het industrieel erfgoed in het kader van het *Europees Jaar van het Cultureel Erfgoed* - met als resultaat dat de door vrijwilligere en verenigingen in Vlaanderen georganiseerde activiteiten zowel kwantitatief als kwalitatief met kop en schouders boven die van andere landen en regio's uitsteken.

In 2015 stelde VVIA met eigen middelen een reizende tentoonstelling *Beschermd Industrieel Erfgoed in Vlaanderen 1975-2015* samen. Deze werd sedertdien niet alleen in verschillende steden in Vlaanderen voorgesteld, maar ook op de ex-Lenin-scheepswerf in Gdansk en in het stedelijk museum MUHBA in Barcelona. Ze is nog steeds beschikbaar voor belangstellende organisatoren. Dit zijn maar enkele voorbeelden van de *kracht van vrijwilligers* - meer informatie vindt U op onze website www.industrieelerfgoed.be .

Internationaal :

VVIA is van oordeel dat het Vlaams industrieel erfgoed zich meer en beter moet profileren in het buitenland.

Daarom onderhouden we nauwe banden met gelijkaardige organisaties in andere landen, vooral Nederland, Noord-Frankrijk, Spanje en Groot-Brittannië. Met Nederland wordt samen het Vlaams-Nederlandse tijdschrift *'Erfgoed van Industrie en Techniek'* gepubliceerd en wordt een jaarlijkse *'Vlaams-Nederlandse Ontmoetingsdag voor Industriële Archeologie'* georganiseerd. De samenwerking met Noord-Frankrijk lag o.m. aan de basis van de acties voor het behoud en herwaardering van fabrieksschoorstenen *'Belforten van de Arbeid - Beffrois du Travail'*. Sedert 1989 is VVIA verbreederd met de Catalaanse *'Associació del Museu de la Ciència i de la Tècnica i d'Arqueologia Industrial de Catalunya'*, en lagen we samen met AMCTAIC aan de basis van de oprichting van de *'European Federation of Associations of Industrial and Technical Heritage'* (EFAITH, thans met secretariaat in Vlaanderen).

JA

**IK WIL DE VLAAMSE VERENIGING VOOR
INDUSTRIËLE ARCHEOLOGIE STEUNEN**

Ik word lid-abonnee van de VVIA

Indien ik lid 2019 wordt vóór het einde van 2018 dan krijg ik als geschenk **gratis** een oud nummer van het tijdschrift *Erfgoed van Industrie en Techniek*

Tot einde 2019 betaal ik slechts

- min. 40 euro als individueel steunend lid
- min. 35 euro indien ik werkloos, student of gepensioneerd ben
- min. 80 euro voor bedrijven, openbare diensten, bibliotheken
- min. 80 euro voor leden in het buitenland (wegens hoge kosten verzending tijdschrift)
- min. 250 EURO als beschermend lid

Ik stort dit bedrag heden op bankrekening

IBAN : BE41 5230 4462 3210

BIC : TRIOBEBB

VVIA is als vereniging niet BTW-plichtig en levert daardoor geen BTW-facturen.

Facturaties gebeuren slechts op speciale aanvraag en enkel voor bedragen boven 200 euro

Ik wil de VVIA op een andere wijze steunen - gelieve mij te contacteren

Naam	Voornaam
Beroep	
Straat	nr. bus
Postnummer	Gemeente
Telefoon	
e-mail	
Datum	Handtekening

**Formulier af te geven aan één van onze vertegenwoordigers tijdens dit evenement,
of terug te zenden aan :**

VVIA vzw, Noeveren 67, 2850 Boom

The INDUSTRIANA-label

INDUSTRIANA is a community of European industrial and technical heritage sites and museums, and their visitors, aiming to map them on a European platform, to promote them, linking them and establishing contacts between one another.

The Industriana-label is a unique multi-lingual label with QR-code mapping valuable industrial heritage sites in the member states of the Council of Europe. This industrial heritage label with QR-code - can be posted at the door or wall of an industrial heritage site, building, museum, collection, ... The label not only calls the attention of passers-by, but when using their smartphone they will have access to information about the site and its history.

- Each label has an individual QR-code, which a passer-by can use to be informed
- Each QR code gives access to 5 pages with information, pictures, even video's and sound
- Each page can be offered in *every* European language, at least in English and the local language, and even in smaller languages as Bask, Welsh, Catalan, Gaelic... It's up to you to decide what languages you do offer - there is no limit to the use of languages
- Each site is also linked to the website www.industriana.eu

Those would like to obtain an Industriana label for your site, museum or heritage initiative will have to download, complete and return a questionnaire which is available on the website www.industriana.eu

The conditions to join are the following

- 1.- By submitting this questionnaire, you formulate your candidacy to obtain a label
- 2.- Your application will be judged among other things on heritage and historical values, the way the site or collection are presented and managed, etc..
- 3.- When your candidacy has been accepted, you will receive a confirmation, a second questionnaire (asking for the texts, pictures, etc.. to be added to the Industriana QR-database) and an invoice
4. The cost charged for the Industriana label is € 175.- This is a 1 time fee - there are no further subscription or set-up costs. It includes the 'standard' all weather shield 15x15cm, packed & shipped to your door in Europe. It also includes the unique QR code of your site and the mention on the Industriana-website Industriana.eu.
If acquiring more than 5 labels, ask for a discount.
5. Members of E-FAITH are allowed to update the information twice a year

Completed candidatures and additional details, using the questionnaire, should be returned to:
secretariat@e-faith.org
p/a European Federation of Associations of Industrial and Technical Heritage
Vredelaan 72 B-8500 Kortrijk (Belgium)